



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 54. Concilium Aurelianense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. Scriptor alius illud solum refert; hos
 A.C. 1022. Hæreticos circumtulisse infantis mortui
 Adem. Chr. pulveres, ad quos devorandos quemcun-
 p. 180. que potuissent compellere, cum illico
 Manichæorum erroribus assensum præ-
 buisse.

§. LIV.

Concilium Aurelianense.

Chro. S. Pet. Cum igitur Robertus & Constantia Re-
 to. 2. Spicil. ges per nuncios ab Arefasto moniti
 p. 740. Aurelianum cum compluribus Episcopis,
 ac inter ceteros Leoterico Archiepisco-
 po Senonensi, advenissent, altera die
 Hæretici isti omnes ex domo, in qua con-
 gregati erant, protracti, ad Ecclesiam S.
 Crucis, & in conspectum Regis, Episco-
 porum & omnium Clericorum perdu-
 cuntur. Arefastus quoque quasi capti-
 vus cum aliis sistitur, & prior elocutus
 ad Regem ait: *Vasallus ego sum, o Rex!*
Ducis Normanniæ, qui tibi servit, & in-
sons vinculis adstrictus coram te teneor.
 Tum Rex: *Edic, cur huc veneris; unde*
cognoscamus, an custodiri te vel dimitti
oporteat. Atque Arefastus: *Cum de pie-*
tate & Doctrina istorum hominum, quos
mecum vinctos vides, mira referrî audivis-
sem, veni in hanc civitatem, ut ipsorum Do-
ctrinam amplecterer, si bona videretur. ()*

Episco-

(*) An modus, quo Arefastus Hæreticos de-
 cepit,

Episcoporum tibi assidentium est judicare, an id faciens peccaverim. Sæculum XI.
A.C.1022.

Dixerunt Episcopi: *Si nobis exposueris, quænam ex his hominibus, ad fidem pertinentia, didiceris, non erit difficile judicium.* Arefastus respondit: *Vos, Rex & Episcopi imperate, ut palam profiteantur Doctrinam, quam mihi tradiderunt.* Sed Rege & Episcopis id jubentibus Hæretici ambigue loquebantur, aliud interrogantibus, aliud respondebant, de summa Fidei suæ rationem reddere tergiversabantur, & quo magis premebantur, eo majore versutia quæstionem eludere conabantur. Itaque Arefastus videns, quod moras callide necerent, suosque errores verbis in speciem orthodoxis tegerent, ait: *Putavi me in Magistros incidisse, qui me veritatem non errorem docerent, ideo maxime, quod Doctrinam vestram, salutarem ut dicebatis, immani fiducia mihi proponere videremini, & affirmaretis, nunquam futurum, ut vel tormenta, vel ipsa mors aliam fidei professionem ex ore vestro exprimerent. Nunc autem video, quod eam coram hominibus confiteri erubescatis, de animæ meæ periculo nullatenus solliciti. Regi & Episcopis obedite, ut intelligam, quid mihi*

K 4 creden-

cepit, licitus, vel omnino approbandus, Lectoris Judicium esto.

Sæculum XI. credendum, rejiciendumve sit. Docuistis
A.C. 1022. enim me, per Baptismum remissionem pec-
 catorum obtineri non posse, Jesum Chri-
 stum non esse natum ex Virgine, non pro
 hominibus passum, non sepultum, non a
 mortuis resuscitatum. Panem & vinum,
 quæ super Altare manibus Sacerdotum po-
 sita, Sacramentum fiunt, per operatio-
 nem S. Spiritus, in Corpus & Sanguinem
 Jesu Christi mutari non posse. (*)

Postquam Arefastus hæc protulisset,
 Guerinus Episcopus Bellovacensis, con-
 versus ad Stephanum & Lifoyum, tan-
 quam ceterorum Magistros, quæsit, an
 hæc esset eorum fides. Illi audacter, se
 vero hæc jam diu credere, quin etiam
 speramus, inquebant, & vos & ceteros
 omnes hanc Doctrinam, quæ pura veritas
 est, recepturos. Tum Episcopus: Jesus
 Christus ex Virgine nasci voluit, quia po-
 tuit, & in humana Natura pro Salute no-
 stra

(*) Luculentum contra Protestantes Testimo-
 nium! Fideles corporalem Christi præsentiam in
 Sacra Eucharistia credidisse. Quid enim alias
 fuisset, quod Spiritus Sanctus potentia Divina
 operaretur? Quandoquidem hic sermo non est
 de operatione Spiritus Sancti, qua, sicut in Ba-
 ptismo, gratiam in anima recipientis Sacramen-
 tum producit, sed qua in panem & vinum, ex
 quibus Corpus & Sanguis Jesu Christi fiat, ope-
 ratur.

stra pati, ut propria virtute Divinitatis Sæculum XI.
sua resurgeret, atque nos quoque aliquan- A.C.1022.
do resurrecturos demonstraret.

Responderunt: *Cum hæc fierent, non
 aderamus, nec aliquis hominum hæc facta
 fuisse nobis persuadebit.* Reposuit Episco-
 pus Bellovacensis: *An creditis, vos ex
 patre & matre genitos esse?* Iplisque fa-
 tentibus, dixit: *Si vos, qui prius non
 existebatis, ex parentibus vestris natos
 esse creditis, cur non vultis credere, Deum
 de Deo, sine matre ante omnia sæcula ge-
 nitum, in fine temporum, operante Spiritu
 Sancto, ex Virgine natum esse? (*) Ma-
 nichæi: Quod naturæ repugnat, Creatio-
 ni congruere nequit.* Episcopus: *Ante-
 quam aliquid produceretur per naturam,
 an non creditis, Deum Patrem omnia ex
 nibilo per Filium suum produxisse?* Ma-

K 5 nichæi

(*) Veritatis studiosi Lectores ex his dispi-
 ciant, etiam in illis Sæculis, quæ obscura & bar-
 bara dicuntur, non defuisse in Ecclesia Roma-
 no-Catholica Episcopos, ad refutandos & con-
 fundendos Hæreticos, idoneos. Præterea hic
 notabit Lector sive Catholicus, sive Protestans,
 si modo veritatis amans sit, Sanctos Patres &
 Episcopos doctos, cum de præsentia Corporis
 Christi in Evcharistia loquuntur (ut paulo ante
 observavimus) sicut de Incarnatione, æquali
 modo, Operationem Spiritus Sancti inferre. Ar-
 gumentum Protestantibus indissolubile!

Sæculum XI. nichæi: *Fabulam canite hominibus, qui*
A.C. 1022. *terrestria cogitant, & inventis mortalium*
in animalium pelle descriptis fidem habent.
Nobis vero, qui legem a Spiritu Sancto in
interiore homine scriptam habemus, & ni-
hil aliud verum credimus, quam quod ab
ipso Deo accepimus, frustra hæc suggeri-
tis. Satis verborum. De nobis, quod
placebit, decernite. Jam nunc videmus
Regem nostrum, in Cælo regnantem, nos-
que protensa manu ad triumphos æternos
vocantem.

§. LV.

Manichæi combusti.

Glab.

Ab hora diei prima usque ad nonam,
 id est, usque ad tertiam post meri-
 diem, cum Hæreticis acriter disputatum,
 & nulla via intentata relicta, quo mise-
 ris error eximeretur. Obstinatis vero
 tandem denunciatur, nisi resipiscerent,
 protinus jubente Rege & toto populo
 consentiente flammis esse tradendos. Il-
 li respondent, nihil esse causæ, cur time-
 rent, cum certo scirent, flammam sibi
 non esse nocituram. Irridebantque mo-
 nitores, qui persuadere ipsis conabantur,
 ut mentem perversam abjicerent. Tunc
 singuli illis vestibibus, quæ susceptum cu-
 juscunque Ordinem indicarent, induun-
 tur, & statim ab Episcopis deponuntur.
 Regina vero ante fores Ecclesiæ a Rege
 stare